

Forfatter: Hostrup, C.

Titel: Udrag fra DRØM OG LIV

Citation: Hostrup, C.: "Komedier og Digte", i Hostrup, C.: *Komedier og Digte*, udg. af Aage Marcus ; Overbibliotekar, Dr. phil. H. Topsøe-Jensen , 1954, s. 469. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hostrup01-shoot-idm140699391931584.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Komedier og Digte

DRØM OG LIV 1862.

Han sang, og de lytted med venlig Hu
til Tonerne stærke, fulde;
de sagde: »Lykkelig er du,
dig følge de Muser hulde.
Ja syng og drøm kun Dagen lang,
saa lever paa Folkets Røst din Sang,
naar selv du er gjemt i Mulde.«

Da kaldte han paa de Syners Hær,
de kom som Taager i Skare,
saa skiltes de ad og traadte ham nær
og smilte med Øjne klare,
saa drog de om ham saa broget en Krans,
saa rev de ham ind i den gladeste Dans,
det var, som Vinger ham bare.

Og Synerne skifte, de fødes og fly,
som Timer rinde de Dage.
Og Sangen stiger i højen Sky
og svulmer af Lyst og Klage;
og naar den endes, den lyse Leg,
saa sidder Ynglingen fattig og bleg
og længes mod Drømmen tilbage.

470

Og Sangen trænger til Hjerterne ind,
saa mange den højt berømme;
men alt som de glædes, til Sangerens Sind
de tungeste Tanker strømme:
»Hvad vandt jeg andet end Tidsfordriv?
Hvad gavner det mig, mine Drømme faa Liv,
naar Livet selv bliver Drømme?

Skal jeg svæve løs mellem Himmel og Jord
og ej finde Fæste for Foden?
Kun fast i sin Jordbund Livet gror
og henter sin Kraft gennem Roden.
Skal Lys jeg tænde og selv blive slukt?
og lever jeg kun for at sætte Frugt
og visne, naar den er moden?

De sige: drøm, fly bort fra dig selv!
men hvor faar jeg selv da hjemme?
Skal jeg kaste mit Selv i Glemselens Elv,
at ej de min Drøm skal glemme?
Nej Døden er skjult under Drømmens Slør,
og lidet det baader den, som dør,
at han lever paa Folkets Stemme.«

Saa vendte han Ryg til Drømmenes Slot,
han vilde sig hjem begive,
og dybt han sukked til Livets Drot:
»Nu, Herre! jeg din vil blive.
O giv mig blot, hvad de ringeste faa;
ja, Herre! lad kun mit Værk forgaa,
men hold du mig selv i Live.«

471

Ej Sangen mer fra hans Læbe lød,
bort Tryllesynet var faret;
men Livet aabned sit rige Skjød,
og alle Himle sig klared.
Og visned Frugten, som nys var skabt,
og gik der en Smule Digter tabt,
et Menneske blev bevaret.